

ECLI:NL:CRVB:2006:AV1868

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	12-01-2006
Datum publicatie	16-02-2006
Zaaknummer	04/3871 ALGEM
Rechtsgebieden	Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Privaatrechtelijke dienstbetrekking.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

04/3871 ALGEM

U I T S P R A A K

in het geding tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Namens appellant heeft mr. H.W. Bemelmans, advocaat te Nijmegen, op daartoe nader aangevoerde gronden hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 13 juli 2004, kenmerk 03/1340.

Gedaagde heeft een verweerschrift ingediend.

Het geding is ter behandeling aan de orde gesteld ter zitting van de Raad, gehouden op 10 november 2005, alwaar partijen

- na voorafgaande mededeling - niet zijn verschenen.

II. MOTIVERING

Voor een uitgebreidere weergave van de in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden wordt verwezen naar de aangevallen uitspraak. De Raad volstaat thans met het volgende.

[naam B.V.] (verder te noemen: [de B.V.]) produceert en monteert aluminium kozijnen en puien.

Appellant is na de zomervakantie van 1999 montagewerkzaamheden gaan verrichten voor [naam B.V.]. Zijn werkzaamheden factureert hij onder de naam [naam]. Appellant heeft geen personeel in dienst, hij beschikt over eigen gereedschap en een eigen bestelbus en sinds december 2001 ook over een eigen werkplaats. Ook heeft appellant een ziektekosten- en arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Tijdens een looncontrole bij [naam B.V.] in juli 2002 heeft de looninspecteur geconcludeerd dat appellant bij [naam B.V.] in een privaatrechtelijke dienstbetrekking werkzaam is.

Bij besluit van 12 december 2002 heeft gedaagde aan appellant medegedeeld dat hij als verzekeringplichtig wordt beschouwd voor de werknemersverzekeringen voor de werkzaamheden die hij voor [naam B.V.] heeft verricht met ingang van

15 augustus 1999. Bij besluit op bezwaar van 19 mei 2003 heeft gedaagde - voorzover hier van belang - het bezwaar ongegrond verklaard, daar waar het gaat om de verzekeringplicht op grond van de artikelen 3 van de sociale werknemersverzekeringswetten.

De rechtbank heeft het standpunt van gedaagde onderschreven en daartoe van belang geacht dat de vergoeding die appellant voor zijn werkzaamheden ontving, na aftrek van de voor zijn rekening komende kosten, als een reële contraprestatie moet worden beschouwd voor de door hem geleverde arbeid.

Een gezagsverhouding heeft de rechtbank ook aanwezig geacht en daartoe overwogen dat de verrichte werkzaamheden een wezenlijk onderdeel van de bedrijfsvoering van [naam B.V.] vormen en binnen het organisatorische kader van [naam B.V.] worden verricht. Nadat appellant de werkzaamheden voor [naam B.V.] heeft beëindigd, zijn de werkzaamheden die hij voorheen verrichtte (omschreven als "troubleshooting") door eigen personeel van [naam B.V.] uitgevoerd. De omstandigheid dat appellant de werkzaamheden - gegeven zijn specifieke deskundigheid - in vrijheid en zonder inhoudelijke aanwijzingen van [naam B.V.] kon verrichten, heeft de rechtbank onvoldoende geacht om aan te nemen dat er geen sprake was van een gezagsverhouding.

In hoger beroep heeft appellant bestreden dat er sprake is van betaling van loon en van een gezagsverhouding.

De Raad onderschrijft het oordeel van de rechtbank en stelt zich achter de overwegingen die tot dat oordeel hebben geleid.

Evenmin als de rechtbank is de Raad van oordeel dat er geen sprake zou zijn van loon. Vaststaat dat de vergoeding die appellant ontvangt een contraprestatie is voor de door hem geleverde arbeid. Dat die vergoeding hoger zou zijn dan een reguliere werknemer van [naam B.V.] ontvangt, omdat appellant dient zorg te dragen voor afdracht van de inkomstenbelasting en overige kosten als zelfstandige, ontnemt daaraan nog niet het karakter van loon.

Met betrekking tot de aanwezigheid van een gezagsverhouding voegt de Raad toe aan hetgeen de rechtbank heeft overwogen dat appellant aanvankelijk vier dagen per week werkte, maar juist in overleg met en op verzoek van [naam B.V.] vijf dagen per week is gaan werken. Daarnaast is van belang dat appellant met zijn montagewerkzaamheden moest voldoen aan de kwaliteitsnormen van [naam B.V.]. Tevens is uit het onderzoek van de looncontroleur naar voren gekomen dat appellant ten tijde hier van belang vrijwel zijn hele omzet bij [naam B.V.] heeft behaald.

Het voorgaande betekent dat het hoger beroep niet slaagt en dat de aangevallen uitspraak moet worden bevestigd.

Voor een proceskostenveroordeling acht de Raad geen termen aanwezig.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr. R.C. Schoemaker als voorzitter en mr. B.J. van der Net en mr. G. van der Wiel als leden, in tegenwoordigheid van M. Renden als griffier en uitgesproken in het openbaar op 12 januari 2006.

(get). R.C. Schoemaker.

(get). M. Renden.